

[Nør Christensen]

Hr. Svend Auken berørte sikkerhedsudstyret. Det gjaldt såkaldte luksusbiler, Jaguar – og dem kører der jo mange af – Mercedes og de rigtig dyre biler. Mig bekendt drejer det sig om blokeringsfri bremses, og de sidder på vogne, der i dag koster ca. 135.000 – 137.000 kr. Det er muligt, at der efter hr. Svend Aukens opfattelse er tale om luksusudstyr; det mener jeg ikke.

Må jeg så sige om løftebrud, at hvis der er nogen, der har begået løftebrud, så er det hr. Svend Auken. Løftebrud på løftebrud for så vidt angår arbejdsløshed. Man ville afskaffe arbejdsløsheden med 50.000 pr. år.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne takke hr. Svend Auken for hans helt åbenbart urimelige fremstilling af, hvad der er foregået, og takke ham for hans helt åbenbart urimelige fremstilling af det radikale venstres rolle vedrørende momsforhøjelsen og karensdagen, takke ham for hans fremstilling af denne myte om aftalt spil.

Jeg vil kun sige til hr. Svend Auken, at når jeg takker ham for det, så er det, fordi det gør det nemmere for os og nemmere for offentligheden at danne sig et virkeligt indtryk af kvaliteten af oppositionens rolle i denné sag.

Grethe Fenger Møller (KF):

Ved anden behandling af påskepakken havde jeg lejlighed til at gennemgå de enkelte elementer, og det er naturligt, at jeg her ved tredje behandling beskæftiger mig med de perspektiver, som denne lovgivning er udtryk for.

Den økonomiske udvikling i Danmark har i de seneste år vist mange positive træk, som også har tiltrukket sig stor opmærksomhed i udlandet. OECD, hvis tal vist ingen vil stride, har fastslået, at Danmark er det land inden for OECD og inden for Europa, der er nået længst med bekæmpelsen af arbejdsløsheden, nedbringelse af inflationen, en halvering af renten, nedbringelse af underskuddet på statsfinanserne og en stigning i erhvervsinvesteringerne på 40 pct. På et tidspunkt, hvor stigningerne inden for OECD og Euro-palandene var 4½ pct. fra 1982 til 1986, har vi i Danmark haft en stigning på 40 pct. i erhvervsinvesteringerne.

De økonomiske balanceproblemer, som regeringen overtog i efteråret 1982, er blevet reduceret ganske betydeligt. Det er regeringens politik over for de offentlige budgetter, det er indkomstpoltikken, der er årsag til, at den økonomiske udvikling i dag peger i den stik modsatte retning af den, vi havde under den socialdemokratiske regering.

Vi har fået sikret befolkningens velfærd. Lave prisstigninger resulterer i stigende realindkomst for mange grupper i samfundet. Fjernelse af statsunderskuddet er en helt central socialpolitisk foranstaltning. Jeg bruger med vilje ordet socialpolitisk, fordi en voksende rentebyrde på statsgælden skubber andre udgifter, herunder også de sociale, til side. Derfor har det været nødvendigt at få bragt statsunderskuddet ud af verden hurtigst muligt. Arbejdsløsheden er faldende, beskæftigelsen er rekordhøj og er steget med 150.000 siden 1982.

Med vedtagelsen i dag af den finanspolitiske stramning på ca. 10,5 mia kr. sikres det, at det økonomiske opsving ikke bliver slået i stykker. Den kraftige vækst i den indenlandske efterspørgsel dæmpes, således at den tendens, vi det sidste år har oplevet, hvor virksomhedernes tilskyndelse til øget afsætning på eksportmarkederne er blevet mindsket, bremses.

Hvis regeringen valgte at sidde med hænderne i skødet og bare se til, ville resultatet blive, at renten hurtigt ville tage et kraftigt hop opad. Investeringsudviklingen ville bremse brat og tilliden til den danske krone forsvinde. Vi ville med ét blive kastet tilbage mod afgrunden. Optimismen ville blive afløst af pessimisme, velfærdssamfundet ville blive truet igen, som det var i september 1982.

Den finanspolitiske stramning bevirker, at vi i de kommende år vil være vidner til en positiv økonomisk udvikling med en yderligere reduktion af arbejdsløsheden. Statsunderskuddet vil allerede i år være vendt til et overskud på ½ mia kr., og i årene frem til 1990 vil det stige, således at statsgælden kan nedbringes. Betalingsbalanceunderskuddet vil også udvise en faldende tendens for til sidst at blive helt fjernet.

Lønmodtagernes disponible realløn vil i modsætning til årene under socialdemokratiske regeringer stige. Denne reallønsudvikling vil også gøre sig gældende for de offentligt ansatte. Det er regeringens ønske, at lønud-